

Datum: 11.12.2015

09:37

Medij: www.beograd.rs

Link: <http://www.beograd.rs/cms/view.php?id=1721406>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Slobodan Šolević otvorio izložbu umetničkih radova i predmeta ručne izrade „Lutka – igra i umetnost“

2101

Član Gradskog veća Slobodan Šolević otvorio je večeras izložbu umetničkih radova i ukrasnih predmeta ručne izrade „Lutka – igra i umetnost“ u „Galeriji 73“ na Čukarici. Izložba je deo tradicionalne kulturne manifestacije „Dani Čukarice“ i ima za cilj da se okupe ljubitelji predmeta ručne izrade i umetnici amateri. Tom prilikom Šolević je istakao da Grad Beograd podržava manifestacije i daje podršku brojnim udruženjima iz oblasti kulture, među kojima su i ona koja čuvaju narodnu baštinu. – Izložbom radova, tradicionalne veštine i rukotvorine približavaju se novim generacijama i prenosi se znanje i umeće na neke nove umetnike amatere. Od zaborava se čuva stara tehnika ručne izrade lepih predmeta. Nadam se da će i ove godine izložba imati veliku posećenost i da će rad ovih vrednih i spretnih dama izazvati zasluženu pažnju javnosti – naglasio je Šolević. Član Gradskog veća je najavio da je upravo danas Sekretarijat za kulturu objavio konkurs za izbor projekata koje će finansirati Grad Beograd i koji treba da podrži stvaralaštvo u kulturi – od autorskih izložbi i scenskog stvaralaštva do likovne i primenjene umetnosti. – S obzirom na to da pravo da se prijave na konkurs imaju sva amaterska udruženja, forumi, slobodni umetnici i zanatlije, ovo je idealna prilika da učesnike izložbe pozovem da konkurišu i obogate kulturnu ponudu Beograda – istakao je Šolević. Organizator ove izložbe je Forum žena Čukarice, čije su članice posvećene očuvanju narodne tradicije, starih običaja i rukotvorina u formi novog umetničkog izražaja. Podršku su dali Etnografski muzej i delom Narodni muzej, a predsednica foruma Milijana Sindelić precizirala je da je ovo idealna prilika da vredne žene pokažu šta rade tokom čitave godine. – Cilj nam je bio da rukotvorine i umetnička dela izvučemo iz senke i pokažemo ih javnosti. Projekat je započet pre četiri godine, pod nazivom „Od bakine škrinje do nove haljine“ i sve je više zainteresovanih da izlažu – rekla je Milijana Sindelić. Događaju je prisustvovao zamenik direktora Službe za informisanje Boris Jovanović, kao i brojni gosti i posetioci. Fotografije:

Datum: 11.12.2015

Medij: TV Studio B

Emisija: Beograde dobro jutro

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

	Početak	Trajanje
Emisija	11.12.2015 07:00:00	300:00
Prilog	11.12.2015 11:25:00	2:51

Naslov: Pravoslavno sportsko društvo Sveta Srbija

146

Pravoslavno sportsko društvo Sveta Srbija juče je u Etnografskom muzeju održalo večer zahvalnosti svim prijateljima i institucijama koje ih pomažu.

Datum: 13.12.2015 09:37

Medij: www.novosti.rs

Link: <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/reportaze/aktuelno.293.html:581161-U-starom-Beogradu-su->

Autori: Ivan Miladinović

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: **SUSRET SA ISTORIJOM U starom Beogradu su harali dileri!**

1820

Prva srpska banka osnovana je 1869. godine, ali je bankrotirala posle samo dve godine. Safari su po sokacima menjali turske, ugarske i austrijske monete i bogatili se na početku i sredinom 19. veka osnovna obračunska jedinica u Beogradu bio je groš. Nadaleko čuvena srpska oštromnost bila je od slabe vajde polupismenom stanovništvu jer se roba plaćala u jednu, a kusur vraćao u drugoj valuti. Još veću pometnju stvarao je turski novac, čija je vrednost varirala iz godine u godinu. Ova pojava dobro nam je poznata, samo se danas zove inflacija ili u, boljoj varijanti, devalvacija. Na tržištu, baš kao donedavno i u naše vreme, postojala su dva kursa za turski novac: zvanični i crni, takozvani čaršijski. Kao i svuda gde se vrednost novca precenjuje i obračunavaju kursne razlike, javljaju se menjači. Tako su i pre nešto manje od dva veka Beogradom, poput današnjih dilera, harali safari. Ordinirali su po sokacima, a pojedinci su držali "prčvarnice" u kojima čovek nije mogao da se okrene. Najpoznatiji safar bio je Haim Davičo, liferant kneza Miloša, koji je 1816. otvorio pristojan dućan - menjačnicu, na mestu današnje kafane "Grčka kraljica". Sve to je potrajalo do druge polovine 19. veka. Sveopšti novčani haos onemogućavao je razvitak Srbije, pa je morao da se uvede neki red. Na tome je najviše insistirao Kosta Cukić, ministar finansija. Njegova angažovanost krunisana je usvajanjem Zakona o kovanju bakarnog novca iz 1868, po kome se u Srbiji prvi put uvodi dinar kao platežno sredstvo. Zakonima iz 1873. i 1883. godine osniva se Narodna banka Srbije kao prva emisiona novčana ustanova. UREĐENJE novčanog sistema potpomognuto je 1865. u Parizu, zaključivanjem Konvencije o novcu, poznatije kao Latinska unija. Srbija je tek 1878. pristupila Uniji ali je, zahvaljujući pojedinim delovima Konvencije, dinar bio

Datum: 13.12.2015

09:37

Medij: www.novosti.rs

Link: <http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/reportaze/aktuelno.293.html:581161-U-starom-Beogradu-su->

Autori: Ivan Miladinović

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: SUSRET SA ISTORIJOM U starom Beogradu su harali dileri!

4577

izjednačen s francuskim frankom. Paralelno s puštanjem u opticaj nacionalnog novca uvodi se i bankarstvo. Godina 1869. smatra se godinom početka savremenog srpskog bankarstva. Tada je u Beogradu osnovana Srpska banka, s 1,4 miliona dinara ugarskog i francuskog kapitala. Posle dve godine ova banka je bankrotirala. Prvom većom srpskom bankom smatra se Beogradska zadruga. Osnovana je 1882, a glavni poslovi bili su joj kreditiranje zanatstva i trgovine. Početni kapital bio je podeljen u 10.000 akcija. Imala je filijale u Skoplju i Solunu. Zadruga je finansirala izgradnju hotela "Bristol" u Karađorđevoj ulici. Na ovoj investiciji pravila je popriličan profit. Uz veliki napor, novčani sistem je nekako doveden u red, ali sa sistemom mera bilo je "zlo i naopako". U upotrebi su bile turske mere. Sve neke savitljive i rastegljive: raboš, hartija, prst, kanap. Zakidalo se i na dužini i na težini, pa ko izdrži. Na uglu Karađorđeve i Travničke ulice, gde se nalazila benzinska pumpa, bio je hotel "Bosna" u kome su odsedali viđeniji bosanski trgovci. Dobra hrana i kapljica, uz pesmu Male Mare i Garave Julke, privlačila je i beogradske trgovce i izvoznike, te su tu počeli da se zaključuju veliki poslovi, razmenjuju vrednosni papiri i strani novac. Nezvanično se smatra da je to početak rada Beogradske berze, koja je ozvaničena 1885. godine. Zakon o Beogradskoj berzi donet je novembra 1886. Posle rušenja hotela "Bosna", Berza se preselila na današnji Studentski trg, u zgradu u koju je danas smešten Etnografski muzej. POČETKOM druge polovine 19. veka zanatstvo i trgovina bili su u punom zamahu, ali se ipak osećala nestašica novca. Nije ga imala ni država. Naročito kada 1861. knez Mihailo Obrenović proglašava "Ustrojstvo za odbranu zemlje i održavanje kneževstva". Srbija dobija pet vojnih komandi: Drinsku, Južnomoravsku, Timočku, Istočnomoravsku i Zapadnomoravsku, sa oko 50.000 ljudi pod oružjem. Prvi srpski ministar vojni bio je francuski pukovnik Ipolit Monden, koje će nešto docnije ustupiti mesto pu kovniku Milivoju Blaznavcu. Naoružanje, kasarne, ishrana vojnika, iziskivali su veliki novac. Knez Mihailo povećava porez po glavi stanovnika, ali ni to ne pomaže. Srpska vlada zato 1867. s Rusijom zaključuje ugovor o zajmu za vojsku. Bilo je to prvo zaduženje Srbije u inostranstvu. Čovek koji je utemeljio srpske finansije bio je već spomenuti Kosta Cukić. Priroda mu je podarila dve osobine: skromnost i umnost. Od prve nije imao nikakve koristi i zasigurno mu je smetala tokom života, dok mu je druga obezbedila besmrtnost u srpskoj istoriji, u kojoj je zapisano da je on, Kosta Cukić, prvi u Srbiji uveo dinar kao jedinstveno sredstvo plaćanja. U ovom našem narodu pogrešnog pamćenja ostaće poznat i zbog "Cukićevih pravila". I danas se sans i preferans, naročito u provinciji, igraju "po Cukiću". Nizak rastom, suvonjav, kratkovid i kao što je već rečeno, nadasve skroman, Cukić se kretao gotovo nečujno. Kao takav nije bio po "meri" kneza Miloša koji je za državne činovnike birao plećate i glavate podanike. Kasnije je knez Mihailo pokušao da opravda svog oca, govoreći: "Šta ćete, gospodine Cukiću, babo samo takve uzima u državnu službu". Iako nije bio krupan i glavat, Kosta je postao gorostas u Srbiji, bar što se obrazovanja tiče. Završio je gimnaziju i diplomirao na fakultetu u Beču. Doktorsku disertaciju odbranio je u Hajdelbergu. Godine 1848. postao je profesor beogradskog Liceja, a tri godine kasnije rektor. Stručnjak za ekonomiju imao je finansije u malom prstu. Napisao je "Ekonomiju" u tri toma, a knez Miloš, na nagovor sina Mihaila, ponudio mu je da formira vladu. Cukić se zahvalio knezu na poverenju i odbio ponudu pravdajući se kako je sa 33 godine premlad za tu funkciju. Knez Miloš je prihvatio izgovor a kasnije ga ružio kod svih govoreći: "Velim ja da vlast nije za tunjave". KNEŽEVOM sinu Mihailu nije smetala Cukićeva neugledna figura. Posle smrti oca Miloša poverio je Kosti državnu blagajnu i Ministarstvo finansija. Za sedam i po godina baratanja državnim novcem nije ništa stekao. Kao ministar stalno je govorio kako mu je plata velika. Smanjivao ju je i na kraju dogurao do plate običnog činovnika! Cela porodica Cukić ostavila je dubok trag u Srbiji. Jedina razlika između Koste i njegovih predaka je u tome što je on bio miran kao buba, a oni goropadni kao kurjaci. Ubistvom kneza Mihaila, Kosta prestaje da obavlja ministarske poslove i ostatak života provodi u diplomatiji. Umro je 1879. u Beču od tuberkuloze. Bio je prvi srpski poslanik u Austriji. Imao je šestoro dece. Nijedno od njih nije se ni približilo slavi svog oca.

